

Till jordens yttersta gräns

Apostlagärningarna kapitel 5-6
Utan versindelning

Centrumkyrkan Farsta

SÖNDAG

En man som hette Ananias sålde tillsammans med sin hustru Sappheira en egendom. Med hustruns vetskap tog han undan en del av köpesumman och kom och lade ner resten framför apostlarna. Då sade Petrus: "Ananias, hur har Satan kunnat fylla ditt hjärta, så att du försöker lura den heliga anden och tar undan en del av pengarna du har fått för din jord? Var den inte din så länge du ägde den, och förfogade du inte över pengarna när den var såld? Hur kunde du komma på tanken att göra så? Det är inte människor du har försökt lura, utan Gud." Vid de orden föll Ananias död ner, och alla som hörde på greps av stor fruktan. De yngre männen svepte honom, bar bort honom och begravde honom.

Omkring tre timmar senare kom hans hustru dit utan att veta vad som hade hänt. Petrus vände sig till henne: "Säg mig, var det allt ni fick för jorden?" – "Ja, det var allt", svarade hon. Men då sade Petrus: "Hur kunde ni komma överens om att utmana Herrens ande? Du hör stegen utanför dörren – det är männen som har begravt din man, och nu skall de bära bort dig." I samma ögonblick föll hon ner framför honom och dog. När de unga männen kom in fann de henne död, och de bar bort henne och begravde henne bredvid hennes man. Stor fruktan grep hela församlingen och alla som hörde talas om denna händelse.

MÅNDAG

Genom apostlarna skedde många tecken och under bland folket. Alla de troende höll samman och brukade mötas i Salomos pelarhall. 13Ingen annan vågade ansluta sig till dem, men folket satte dem högt, och mer än så: 14män och kvinnor i stort antal kom till tro på Herren. 15Man bar ut sina sjuka på gatorna och lade dem på bäddar och bårar för att när Petrus gick förbi åtminstone hans skugga skulle falla på någon av dem. 16Också från orterna kring Jerusalem kom stora skaror som förde med sig sjuka och sådana som plågades av orena andar, och alla blev botade.

TISDAG

Då ingrep översteprästen och alla hans närmaste män, det vill säga saddukeernas parti. Upptända av trosnit grep de apostlarna och satte dem i stadshäktet. Men på natten öppnade en ängel från Herren fängelsets dörrar och förde ut apostlarna och sade: "Gå och ställ er i templet och låt folket höra allt om detta nya liv." De lydte och gick tidigt på morgonen till templet och undervisade. När översteprästen och hans närmaste män kom dit kallade de samman rådet, alltså hela den beslutande församlingen i Israel, och skickade

sedan bud till fängelset för att hämta apostlarna. Men när tjänarna kom dit kunde de inte finna dem där utan vände tillbaka och rapporterade: "Vi såg att fängelset var ordentligt låst och att vakterna stod vid sina dörrar, men när vi öppnade fann vi ingen där inne." När tempelkommendanten och översteprästerna fick höra detta kunde de inte begripa vad som hade hänt med fångarna. Men så kom någon och talade om för dem att männen som de hade satt i fängelse nu stod i templet och undervisade folket. Då gick kommendanten och tjänarna bort och hämtade dem, men utan att bruka våld, eftersom de var rädda för att bli stenade av folket.

ONSDAG

När de kom tillbaka med apostlarna förde de in dem till rådet, och översteprästen började förhöra dem: "Vi har uttryckligen förbjudit er att undervisa i det namnet, och ändå har ni fyllt hela Jerusalem med er lära och vill göra oss ansvariga för den där mannens blod." Petrus och apostlarna svarade: "Man måste lyda Gud mer än människor. Våra faders Gud uppväckte Jesus, som ni hängde upp på en träpåle och mördade. Honom har Gud upphöjt med sin högra hand och gjort till hövding och frälsare för att Israel skall kunna omvända sig och få förlåtelse för sina synder. Om allt detta kan vi vittna, och likaså den heliga anden som Gud har gett åt dem som lyder honom." Rådsmedlemmarna blev ursinniga och talade om att döda dem. Men då reste sig en av fariseerna i rådet som hette Gamaliel, en laglärare som var högt aktad av hela folket, och sade till om att männen skulle föras ut ett tag. Sedan fortsatte han: "Israeliter, tänk er för innan ni gör något med de här männen. För inte så länge sedan uppträdde Theudas och gav sig ut för att vara något, och han fick säkert fyrahundra anhängare. Men han dödades, och hela skaran som hade följt honom upplöstes och försvann. Efter honom, medan skattskrivningen pågick, kom Judas från Galileen och lyckades dra med sig många människor. Men också han miste livet, och hela skaran som hade följt honom skingrades. Därför säger jag er nu: lämna de här männen i fred och låt dem gå. Om detta är människors påfund och verk försvinner det av sig självt. Men är det från Gud, då kan ni inte krossa dem. Det kan visa sig att ni kämpar mot Gud själv."

TORSDAG

De följde hans råd och kallade in apostlarna, förbjöd dem att tala i Jesu namn och släppte dem sedan de låtit prygla dem. Apostlarna lämnade rådet, glada över att de befunnits värdiga att förnedras för Namnets skull. De fortsatte dag efter dag med att undervisa i templet och hemma och förkunna budskapet att Jesus är Messias.

denna tid, då lärjungarnas antal ständigt växte, började de grekisktalande judarna klaga över att de infödda judarna åsidosatte deras änkor vid den dagliga utspisningen. De tolv kallade samman alla lärjungarna och sade: "Det är inte riktigt att vi skall försumma Guds ord för att ordna med måltider. Nej, bröder, välj ut sju män bland er som har gott anseende och är fyllda av ande och vishet, så sätter vi dem till sådana uppgifter. Då kan vi själva ägna oss helt åt bön och åt ordets tjänst." Alla de församlade gillade förslaget, och de valde Stefanos, en man fylld av tro och helig ande, Filippos, Prochoros, Nikanor, Timon, Parmenas och Nikolaos, en proselyt från Antiochia, och förde dem fram till apostlarna, som bad en bön och lade sina händer på dem.

FREDAG

Guds ord vann spridning, och antalet lärjungar i Jerusalem steg kraftigt. Även en stor mängd präster började omfatta tron

LÖRDAG

Stefanos var fylld av nåd och kraft och gjorde stora under och tecken bland folket. Då uppträdde några medlemmar i den synagoga som kallades De frigivnas (dit hörde folk från Kyrene, Alexandria, Kilikien och Asien) och började disputeras med Stefanos. Men de kunde inte hävda sig mot visdomen och anden i det han sade. Därför skickade de fram några som skulle säga att de hört honom yttra sig hädiskt om Mose och Gud. De hetsade upp folket och de äldste och de skriftlärdade, och sedan kom de och grep Stefanos och förde honom till rådet. Där fick falska vittnen träda fram och säga: "Den här mannen angriper ständigt och jämt både denna heliga plats och lagen. Vi har hört honom säga att Jesus, han från Nasaret, skall förstöra denna plats och ändra på de seder och bruk som vi har från Mose." Alla som satt i rådet gav noga akt på Stefanos och tyckte då att hans ansikte var som en ängels

Tänk efter:

- Hur kan du vara med och kämpa mot fattigdom, konflikter och orättvisor?
- Vad kan du göra för en vän som befinner sig i mörkret?
- Vad tycker du är det svåraste och bästa med att öppna ditt hjärta för nya människor?
- Hur påverkar det din tro om du ber för någon som är sjuk, och så blir inte den frisk?
- Var i ditt liv längtar du efter livsluft?

